

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۱/۰۵

ډاکتر رحمت ربی څیرک یار

پلورالیزم + سیکولریزم = د اسلام پرمختیا د دستورالمدیني په رڼا کې (شپږمه برخه)

سیکولر (دنیوي) دولت د اسلام په ډکون کې:

اسلام هسک څښتن ته د تسلیمیدلو معنا لري، او یو دین دی چې محمد(ص) یې بنسټ ایښودونکی و. د دغه دین منونکي سربیره په خپل دین، د یهودانو او عیسویانو په خدای هم عقیده لري او د سپېڅلي قرآن سپارښتي تعقیبوي. د اسلام ځینې چار پوهان داسې اټکلوي چې که اسلام رسمي- دولتي دین وي یعنې په دولت کې رسمي دین وي، نو امکان لري چې نور دینونه یا عقیدې ونه زغمي؟

که په یو هیواد کې دین د نورو دینونو سره سوله یزه همزیستي ولري، دینوالان کولی شي چې خپلې بنسټګنې یا بدګنې د نورو دینونو د بنسټګنواو بدګنواو سره پرتله کړي، له دې لارې زده کړه وکړي او د بلي عقیدې په ښو اړخونو لږترلږه فکر وکړي یا یې ومنی او له تنګ نظری نه ځانونه څښدي ته کړي. هسک څښتن دې اسلامي دولتونو ته دومره زغم ورکړي لکه چې اوبښ ته یې د خورا تودو شګو په دښته کې ورکړی دی! ځینو مسلمانانو ته سیکولریزم «جاهلي تمدن» برېښي. خو د پوهندوی ډاکتر مقتدرخان د وینا له مخې سیکولریزم «یو لوبښی دی چې دین د سیاست له فساد نه ساتي او سیاست له دې نه ساتي چې د دین له خوا غصب شي.» ولولئ

Dr. Muqtedar Khan, "The Myth of Secularism"(ijtihad.org: January 1, 2004.) [19 August 2016]

د ۱۸۹۳ په سپټمبر کې د امریکې په شیکاګو ښار کې «د نړۍ د دینونو پارلمان»*

*) World's Parliament of Religions

رامینځته شو. دا د لویدیز او ختیز د معنوي عنعنو د استازو لومړۍ غونډه وه. هیندو راهب د ۵۰۰۰ استازو غونډه په «خویندو او وروڼو» پرانیستله. مسلمان وینوال [جینجی جمشیدجي مدي؟] هم په غونډه کې ګډون لاره. ۱۹ مېرمنو هم ویناوي واورولي، او په دې ډول بین العقیده نړیوال خوځښت په پښو ودرېد.

د دوهمې نړیوالې جګړې په مهال چې جرمن الوتکو په لندن بمونه وغورځول، د مسلمانانو او یهودانو په عبادت ځایونو کې بین العقیده غونډې وشوې. په دغه ډول ګډو عبادتونو کې دې د پیغامبرانو په ځای د ګډ خدای (ګاډ) په نوم یا د ګډ بشریت په نوم دعا یا شعر واورول شي. څومره به ښه وای که په اسلامي کنفرانس کې د واتیکان (د پاپ د رسمي مقر) یو استازي برخه لرلای، او بلمقابل د اسلامي کنفرانس یو استازي په واتیکان کې.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په څیر و لولئ

World's Parliament of Religions: Chicago (Sept. 11-16, 1893)

په څو عقیدېده/څو دینونه هېوادونو کې دې د پوهاوي راپوهاوي لپاره، د بېلګې په ډول د دینونو یا مذهبونو مرکز/کور، د بین العقیده بحث جرګه، بین العقیده دعا/عبادت، د کینې او بدګمانې په ضد دُعا،... او د ګډو ارزښتونو دُعا رامینځته شي. شهید شوي امریکائي عیسوي مولوي، فعالیتګراو د مدني حقوقو د خوځښت مشر ډاکټر مارټین لوتر کینګ (۱۹۲۹ تر ۱۹۶۸ ز) ویلي وو چې: «نفرت نفرت نشي لري کولی، یواځې مینه یې لري کولی شي.» امریکايي سندرغاړی او سندري لیکونکی جیمي هیندریکس (۱۹۴۲ تر ۱۹۷۰ ز) ویلي وو: «کله چې د مینې قدرت د قدرت په مینه برلاسی شي، نړۍ به په سوله وپوهېږي.» دینوالان باید د یو بل دینونو ته د درناوي تومنه ولري.

که له یوې خوا دین په سیاست کې لامل وځي، نو له بلې خوا سیاست هم دین ته د سیاسي کېدلو لامل وړیږي. امریکايي عیسوي سیاستوالان عموماً د اسرائیلو کلک ملاتړ کوي. خو دغه ملاتړ ته سیاسي پرتوګ وراغوندي: په منځني ختیځ کې اسرائیل یواځینې هېواد دی چې دموکراسي لري. په اسلامي نړۍ کې داسې جمهوریتونه دي چې پادشاهی ته ورته دي. په اسلامي نړۍ کې هم ډېر سیاستوالان د خپل مادي مضمون لپاره اسلام کاروي. د سپېڅلي قرآن د دوهم فصل (سورت البقره) په ۲۵۶ آیت کې راغلي دي چې: «لا اکراه فی الدین» (د دین په منلو کې په چا زور نشته). په اسلام کې د نورو دینونو د عبادتځایونو امنیت خوندي شوی دی. په سوره ۵: آیت ۴۸ کې راغلي دي چې: که الله غوښتلې ستاسې نه به یې (په یو دین کې متحد) ملت جوړکړی وای، خو غوښتل یې چې تاسې وازمایي. د سپېڅلي قرآن په دوه آیتونو کې عین موضوع تکرار شوې ده: دوهمه سوره: ۶۲ آیه؛ پینځمه سوره: ۶۹ آیه

وډې شي چې د سوره ۲ (البقره) آیه ۶۲ د سوره ۳ (العمران) آیه ۸۵ سره پخلا شي: سوره ۲ آیه ۶۲: «هغه چا چې په الله او د قیمت په ورځ ایمان... راوړی وي او ښه عملونه یې کړي وي، خپل اجر (جایزه) به له خپل څښتن (رب) نه واخلي، هغوی به نه وېره ولري او نه غمجننیا.» سوره ۳ آیه ۸۵: «ومن یبتغ غیر الاسلام دینا فلن یقبل منه وهو فی الاخره من الخسرين» (څوک چې د اسلام په ځای بل دین غواړي هېڅکله به یې (الله) ونه مني او په اخرت کې به د بابلونکو په ډله کې وي.» دا آیت په سپېڅلي قرآن کې د دوه آیتونو سره په ټکر کې دی چې عین متن لري: سوره دوه (۲) آیه ۶۲؛ او سوره پینځه (۵) آیه ۶۹. دا به څنګه ممکنه وي چې د سپېڅلي قرآن یو آیت دوه پاس ذکر شوي سپېڅلي آیتونه لغوه کړي؟! د سپېڅلي قرآن د درېمې سوره (العمران) په ۱۰۴ آیه کې ښایي سیاسي ګوند/ټولوالي ته ګوته نیول شوې وي: ولتکن منکم امه یادعون الی الخیر ویامرون بلمعروف وینهون عن المنکر واولءک هم

د پانېو شمېره: له ۲ تر ۸

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

المفلحون. (ستاسي له مينځه به يو ملت راجگ شي چې خلک خیر ته رابلي، د بنوکارونو امرکوي او د بدو کارونو مخه نیسي، او هغوی به بريالي وي). بنيای په دغه ایه کې به سیاسي گوند/تلوالی ته گوته نیول شوي وي. ولولئ: د ډاکتر مقتدارخان لیکنه

سیکولریزم د پرمختگ لپاره گټور دی او د دې تومنه لري چې د دیني تنوع لپاره د همکارۍ چوکاټ رامینځته کړي-خاصاً په هغه حالت کې چې د ټولني وگړي په عقیدوي او قومي لحاظ متجانس نه وي. په سیکولریزم کې د لږکیانو او د بڼرکیانو حقوقي ټکر کم وي.

که په لویډیز کې انگریز جورج جیکوب هولیوک په ۱۸۵۱م کې د پخواني لفظ «ملحد/اتیست» په ځای «سیکولریزم» تعریف کړ، په ۱۲۰۰ زیږیزه پېړۍ کې مسلمان مفکر ابن رشد (۱۱۲۶ تر ۱۱۹۸) د حقیقت د میندلو لپاره په فلسفه او دین راجا پېر شو. ابن رشد د دین اوفلسفي تر مینځ هغه بدبیني رنگه کړه چې غزالي (۱۰۵۸ تر ۱۱۱۱ م) له ده نه وړاندې راولاړه کړې وه. د ابن رشد له لیکنو نه یهودي او عیسوي منورینو الهام واخیست. جرمن عیسوي مولوي مارتین لوتر (۱۴۸۳ تر ۱۵۴۶ ز) لومړی اروپایي و چې کلیسا یې له دولت نه بېله کړه: کلیسا (د خدای پاچاهي) باید له دنیوي (ځاوریني) واکمنۍ نه بېله شي. «فلسفه ی عرب به گونه ای که در این رشد و پیشینیان شرقی وی متجلی گشته، فلسفه ای بود که به نیازهای نیروهای مترقی در جوامع، الهی، پاسخ میداد، جوامعی که به طور کیفی با جامعه ی عتیق فاصله ی زیادی داشت.» (آرتو و. ساگادیف، «ابن رشد و سنت فلسفی»، انجمن کلیمیان تهران). آذر ۸۸

Iranjewish.com [15 Augus 2017]

اته دېرش نیم کالونه وړاندې د ۱۹۷۹ د فبرورۍ په ۱۱ نېټه (۱۳۵۷ لمریز) په ایران کې اسلامي انقلاب شاهي نظام رانسکور کړ او ځای یې د امام خميني په مشرۍ د ایران اسلامی جمهوري نظام ونيو. د سیکولر (دنیوي) نظام د بحث لپاره، ما ته د ایران دیني جمهوري نظام گټور برېښي.

په ایران کې لوڅ ژبی سیکولریست ډاکتر اسماعیل نوری علاء نومېږي چې د پوهنتون استاد او لیکوال و اوس لکه چې په امریکا کې استوگن وي. دوه پخواني پټ (مستعار) نومونه یې دا دي: «ماهیار» او «ا. ن. پیام». السمان غږ (دوېچي وېلي) ورسره د ۲۰۰۹ د دسمبر په ۳۱ مرکه کړې وه چې لنډون یې لاندې وړاندې کوم:

Arqir.com (April 24, 2014)

تهران: ۱۱ فبرورۍ ۱۹۷۹

اسماعیل نوري علاء: په ترکیه کې چې چا سلطنت کولو، خلافت یې هم کولو. یانې دواړه مقامونه یو شی وو. خو په فارس (اوسني ایران) کې د صفویانو له پېر راهیسي (لږترلږه په تېرو ۳۰۰ کالونو کې) د سلطان او خلیفه مقامونه خپل پخپله بېل شوي وو. د ایران په مشروطیت پېر کې [۱۹۰۵ تر ۱۹۱۱] پاچا هم د روحانیت سره په مبارزه کې اخته و. له ۱۹۷۹م راهیسي په ایران کې د دیني ډلي واکمني

چلېږي. ترڅو چې حکومت سیکولر [دنیوي] نشي، نه به د بشر حقوق چلېږي، او نه به ولسواکي. پوښتنه: که حکومت ووايي چې اوس موقع مناسبه نه ده؟ جواب: دغه بهانه له ۱۳۵۷ ل [۱۹۷۹ ز] راهیسي چلېږي. د جمهوري اسلامي پر ځای، «جمهوری ایرانی» ویل هم مجاز نه دی، ځکه چې اختلافات راپورته کېږي. دا سالم کار نه دی چې دا جمهوري اسلامي لارشي او بل جمهوري اسلامي راشي او زموږ ټول ملي ثروتونه ضایع شي. جمهوري اسلامي یواځې د مسلمانانو جمهوریت دی. خو جمهوري ایرانی د هر ایرانی جمهوریت دی (جمهوری کمونیست، جمهوري بهایی، جمهوري کارگر). خو کله چې سیکولر (دنیوي) جمهوریت راشي، بیا به

د پانېو شمیره: له 3 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

«انوقت دیگر ما ،جمهوری ایرانی،، نخواهیم داشت، بلکه ،جمهوری ایران،، را خواهیم داشت.» یعنی «مالکیت حکومت را به ما ایرانیان برگرداند و این درست آن هدفی است که هدف اندیشه سیکولار هم هست... یعنی خارج کردن قدرت حکومتی از دست تک مذهب یا مکتب معین و دادن این قدرت به تمام مردم.»

Dw.com (31/12/2009) [16 August 2017]

داسی برپینبی چی د ایران جمهور رئیس سید محمد خاتمی په خپل هېواد کې د سیکولر مفکورې لپاره نوکې کار کړی و، بې له دې چې د سیکولر ادعا یې کړې وي. خبرگزاری فارس ۱۰میزان ۱۳۹۲

Farsnews.com [16 August 2017]

سید یاسر جبرائیلی د سید محمد خاتمی د سیکولریزم په اړه:

آقای خاتمی! سلام علیکم

«متوجه هستيد که مطبوعات باید همیشه در خدمت اسلام عزیز و مردم و کشور باشند؛ و آزادی ها در حدود قوانین مقدس اسلام و قانون اساسی به بهترین وجه تامین شود». دقت می فرمائید که امام(ره) صریحاً از «آزادی در حدود اسلام» سخن می گویند. اما جنابعالی بعد ها از تقابل دین و آزادی سخن گفته و تصریح کرده اید که «اگر دین در برابر آزادی قرار گیرد، این دین است که باید محدود شود نه آزادی». صاحب این تفکر متضاد، چه نسبتی می تواند با امام خمینی(ره) داشته باشد؟

«در زندگی قومی که عزم تعالی و پویایی کرده است هیچ تحول کارسازی پدید نخواهد آمد مگر آنکه از متن تمدن غرب بگذرد... سخن کسانی که می گویند ابتدا باید خرد غربی را پذیرفت تا توسعه بیاید سخن بیراهی نیست و این سخن را کامل کنم که علاوه بر خرد و بینش غرب باید منش غربی متناسب با این بینش را نیز پذیرفت».

جنابعالی در حاشیه پنجاه و سومین مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک فتوای امام(ره) درباره اعدام سلمان رشدی را مسئله ای فقهی و پایان یافته اعلام کردید. فکر نمی کنید که منظور امام در سال 1367 «دقیقاً» شما بوده اید؟ سوالمان تکراری است: نسبت شما با امام راحل چیست؟

شما در اواخر دوره ریاست جمهوری تان، جزوه ای به نام «نامه ای برای فردا» نوشته و منتشر کردید. در آنجا «مشروعیت» همه قدرت ها را مستقیم و غیر مستقیم برآمده از «مردم» خواندید و از اینکه رویکردهای سکولاریستی جریان متبوعتان در ایران به نام دین ستیزی مورد مخالفت قرار می گرفت، اینگونه با متهم کردن مخالفان به استبداد گله کردید: «استبداد زدگی درد مزمن و مشترک جامعه ماست... متأسفانه حتی مفاهیم غربی هم، وقتی به یک فضای استبدادزده پای می نهند، تحریف هم می شوند و این که در این مسیر سکولاریسم مبدل به دین ستیزی می شود، از این قاعده برکنار نیست».

نقل شده است که وقتی درباره رفتن به آلمان با شهید مطهری مشورت کرده اید ایشان مخالفت کرده اند و چه بسا که استاد از تاثیرپذیری شما از فرهنگ و اندیشه غربی نگران بوده اند. چرا شهید مطهری «نگران» این تاثیر پذیری بودند؟ آیا این اختلافات مبنایی شما با اندیشه امام راحل نشان از آن دارد که نگرانی شهید مطهری به جا بوده است؟

به نظر شما ریشه این همه تباین نظری میان افکار شما و اندیشه های امام(ره) در کجاست؟ امام راحل پدر بزرگوارتان را «یکی از پر فروغ ترین چهره های تقوا و خلوص و ایمان» می دانند. نقلی مشهور از پدرتان هست که درباره وزیر فرهنگ شدن شما در دوران نخست وزیری آقای میر حسین موسوی اظهار نگرانی کرده و فرموده اند «خطرناک است، پسر من دعوی ما با شما ناشی از اختلاف سلیقه در حکومت داری و رویدادهای کوچک و بزرگ اطرافمان نیست. بحث ما بر سر نوع نگاه شما به اسلام است که با نگاه امام خمینی(ره) و در نتیجه مبنای جمهوری اسلامی تضادهای آشکار دارد که در شکل های گوناگون از جمله فتنه خود را نشان داده است. غربزده است».

نویسنده کتاب: سید یاسر جبرائیلی، سودای سکولاریسم (رمز کشایی از زندگی و کارنامه سید محمد خاتمی). خبرگزاری فارس، ۱۳۹۶مهریز/۲۰۱۷زبیز

اکبر گنجی ایرانی ژورنالیست، لیکوال او د دولت کلک سیاسي مخالف دی. د امریکې په «هفینگتن پوسټ» کې یی د لیکنی انگریزي ژباړه خپره شوې ده.

القاعده، النصر جهه، بوکوحرم او ایژپس باید د دې ټپکه والان نشي چې د اسلام له سپېڅلي کتاب(قرآن مجید) نه د خپلي جگړې توغ جوړکړي او اسلام د مېنځنيو پېړيو سمخو ته راتپت کړي.

اسلام د اسلامستانیانو له شر نه ازادول یوه لار لري، او هغه دا چې سیکولراسلام(دُنیوي اسلام/خاورین اسلام) په خاورینه نړۍ کې رامېنځته شي. سیکولریزم دا مانا هم لري چې دین دې شخصي قلمرو ته وسپارل شي. ځینې

نامتو ټولنپوهان په دې آند دي چې دين دې د ټولني(ولس) په قلمرو کې شتون ولري، خو په عامه قلمرو کې هره ادعا دې د استدلال او عقل په ستونو ولاړه وي - نه د دين او سپېڅلو اشخاصو په مفکورو.

اسلام د عدالت او ظلم په اړه کلک دريځ لري، خو د «اسلامي دولت» لپاره کومه نسخه نلري. دليل يې دادی چې دغه موضوع «وشاورهم فی الامر» [العمران: ۱۵۹] او «امرهم شوری بینهم» [الشوری: ۳۸] (په دنيوي چارو کې گډې مشورې او مجموعي تعقل) ته سپارل شوي ده. [د زياتو معلوماتو لپاره ولولئ: رحمت ربی زیرکبار، سياسي فکرونه او سياسي نظامونه په لويديزه او اسلامي نړۍ کې. پيښور/احمدی پرينټينگ ۲۰۰۵ز]. د دغو قرآني آيتونو په مټ اکبر گنجي کاري چې د اسلام او سيکولريزم په مينځ کې توافق مجاز اوموجه دی. اسلام په يوه وچه دښته(عرب شبهه جزيره) کې په ۷ زيزه پېړۍ کې نازل شو، ژوند کوچيانی او قبيلوي و، او د حکومت او دولت مسودې چا نه پېژندلې. قدرت او نفوذ په قبيلوي بنسټ ولاړ و. د کار (وظیفو) وپس اوتنظيم نه وو موجود. ژوند شېل او له وېرې ډک و. په اروپا کې هم د لسمې زيزې پېړۍ پورې کوم مرکزي، ملي دولت شتون نه لاره. د نوي دولت او حکومت ښکارندې(پيدې) په اروپا کې په ۱۶ زيزې پېړۍ کې راپيدا شوي.

په اسلام کې داسې لارښودنې نشته چې څنگه دې اسلامي دولت جوړشي! قانون(شريعت) د «امه» لپاره و، نه د ټولني لپاره، ځکه چې ټولنه(سوسایتي) نه وه رامینځته شوې، بلکې جمعیت(ټولگي) موجود و. په سپېڅلي قرآن کې نه دي راغلي چې د حضرت پېغامبرله مړینې وروسته دې څه ډول دولت جوړشي. خو که په سپېڅلي قرآن کې ورته کومه اشاره شوې وي، نو بیا به هم ډېرو ډېرو(تبصرو) ته اړتیا ولري؟ په سپېڅلي قرآن کې هم د محمد(ص) له مړینې وروسته د کوم ناستن(خلیفه، امام) سپارښتنه نه وه شوې. ښايي هغه به د واکمنی (حکومت) د شکل او متن موضوع پخپله «امه» ته پرېښي وي، ځکه د ولس ژوند د زمانې په تېرېدلو سره توپيرلري.

[برتانوي فيلسوف انټروپالوجيست ارنيسټ گېلنر، د عبدالرحمن ابن خلدون(۱۳۳۲تر۱۴۰۶ز) له خوا د حکومت تعريف په سياسي نظريه کې ترټولو غوره گڼي: حکومت «يوه موسسه ده چې د بې عدالتی مخه نیسي، خو دا چې پخپله يې مرتکب کېږي.»]:

Government "is an institution which prevents injustice other than such as it commmits itself."-Abdul Rahman ibn Khaldun

ابن خلدون په خپل مشهور کتاب(مقدمه، ۲۵فصل) کې ليکلي دي چې: دين د نړۍ «د نورو چارو» غیردنيوي چارو» ناظر دی، «په داسې حال کې چې سياسي قوانين د دې نړۍ د مصالحو غم خوري.» دلته وینو چې دیني دريځ او دنيوي سياست بېل شوي دي. يانې ابن خلدون په اسلامي نړۍ کې لومړی سياسي او ټولنيز مفکر دی چې دنيوي(غیردیني) سياست يې په ډاگه کړی دی. هغه ليکلي دي چې د انسانانو د مجموعي ژوند اداره په غیر له دين او پېغامبره ممکنه ده. ابن خلدون د شيعه امامت ادعا د نيوکې لاندې نیسي چې امامت د اسلام غټ محوردی. ابن خلدون زياتوي چې واکمني(حکومت) هغه «عامه مصلحت دی چې د ولس نظر ته سپارل شوی دی.» هغه کاري چې اسلامي واکمني خای په خای نه ده پاتی شوي: څلورخلیفه گانو په واکمنی کې دين ته پاملرنه کوله. خو ورپسې اموي او عباسي واکمنانو خلافت ته د «مطلقه واکمنی» امېل ورپه غاړه کړ. ځانونه يې چې ښه ماره کړل، نو بيایي په نړۍ کې په فتوحاتو پسې ملا وتړله. لا زيات قدرت او غنايم يې لاسته راوړل او په شهوتو او مزو کې ډوب شول. يانې دغه سلطنتي نظامونه اسلامي نظامونه نه وو. په بله وينا، ابن خلدون دغه نظامونه د خپل وخت د پاچاهانو سره پر تله کړل. شيعه گانوهم خوارج، معتزله او امويان فاسد، مرتد او غاصب گڼل.

په مراکش کې د اسلامي افکارو او فلسفي نامتو پوهاند محمد عبدالجبري(۱۹۳۶تر ۲۰۱۰) ليکي چې د څلورخلیفه گانو په ټاکلو کې قومي گټو اغيزلاړه، نه عقیدې(که څه هم په اسلام کې په الله باندې عقیدې، خو د قبيلويت ردلولو اهميت لاره). له دې امله نوموړی پوهاند خلافت ته د اسلامي واکمنی په سترگه نه کسي. ولولئ

Akbar Ganji, "Why secularism is compatible with the Quran and Sunna - and an Islamic State is not," (Huffington Post), no date [27-7-2017].

د ابن خلدون اقتصادي نظريه هم پام وړده: د مولدیت جگېدل د کار د ډېرکلک وپس نتیجه ده. «د خلکو په مينځ کې د شرايطو توپيرونه د هغو بېلابېلو طريقو نتیجه ده چې خپل ژوند پرې تامينوي.» ابن خلدون د شيانو د قيمتونو په اړه د عرضي او تقاضي په لوبه پوهېده. «عصبيه»(قبيلوي شعور/ټولنيز غبرگون) دولت رامینځته کوي، خو پخپله پکې واکمنه قبيله ورو په ورو له مينځه ځي، او ورپسې بله قوي عصبيه را پاڅېږي چې د دولت په مزو او نعمتونو کې د ډوبې شوې او منحل شوې عصبيې خای ونيسي.

د مولدیت جگېدل د کار د ډېر ارت وپس نتیجه ده. يو دولت/تمدن چې د ملکیت حقوق پکې کوټلي وي، غني تمدن يې په برخه کېږي؛ خو هغه دولت چې د ملکیت حقوق پکې ټکني وي، بې وزله به پاتی وي. هغه هېوادونه به په نزول اخته کېږي چې دولت يې په تجارت او توليد کې مداخله کوي. ابن خلدون د هېواد ستر پوځ ته د تجارت، توليد او اقتصادي اضافي ارزښت د خنډ په سترگه کتل. ادم سمیت(۱۷۲۳تر ۱۷۹۰ز) په دې نظروچې غټ مارکېټ/بازارتخصص رامینځته کوي. خو ابن خلدون ويلي ووچې د نفوس زياتښت تخصص ته لار هواروي. د دواړو پوهانو فکرونه يوبل ته نږدې دي: د نفوس زياتښت غټ مارکېټ رامینځته کوي، او غټ مارکېټ تخصص.

د ابن خلدون په اند، اسعار(د مبادلي وسيله) بايد ذاتي ارزښت ولري، او وزن او د خلوص درجه ولري: سيلور(درهم) او طلا(دينار). ولولئ:

ابن خلدون په تونس کې په دې جومات کې درس ويلي و

Dr. Selim Cafer Karatas*, "The Economic Theory of Ibn Khaldun and the Rise and Fall of Nations," Muslimheritage.com (April 2006)[August 23,2017]. *Born in Turkey (1947-2011)

په ترکیه کې زېږېدلی ډاکټر سلیم کراتس(۱۹۴۷ تر ۲۰۱۱)، په جدو (سعودي عربستان) کې د اقتصادي پرمختګ د بانک اجرايي مشر و.

Bilgesam.org (15 June 2009) [24 August 2017]; en.wikipedia.org [24 August 2017]. Yves Lacoste, Ibn Khaldun, The Birth of History and the Past of the Third World. London: Verso, 1984.

ملک اشفاق، د ابن خلدون ژوند، آند او فلسفه. ژباړن: زاهد خلیلي. مومند خپرندوی ټولنه، جلال اباد. ۱۳۹۲ل/۲۰۱۳ز.

ابن خلدون ویلي دي چې «د زده کړې پیل دې په مورنۍ ژبه وشي؛ ځکه په بله ژبه زده کړه د نیمایي زده کړې سره برابره ده.»

zahidkhalili@yahoo.com momand.books@gmail.com

قیامت کبری تیر سو:

ډاکټر فاروق اعظم

Zhman.net 07/10/2017 [2 November 2017]

[مخکې له دې چې له الازهر پو هنتون نه د فارغ شوي ډاکټر فاروق اعظم لنډه، خو جدي لیکنه په لويديزه نړۍ کې میشتو افغانانو ته معرفي کړم، روغه مې وگڼله چې یوه سريزه پرې وکارم. ولې؟ ځکه چې د ۱۹۷۹ زېږيز د دسمبر په ۲۵، په افغانستان باندې د پخواني شوروي اتحاد له يرغل راهیسي ۳۷ کالونه تېرشوي دي. گڼ شمېر افغانان په لويديزه نړۍ کې استوگن دي، او ځوان نسل يې ښايي په لږ و ډېره کچه د خپلو ديني او کلتوري معلوماتو نه بې برخې پاتې شوی وي؟ د ۶۱ سپوږميز کال د محرم د میاشتي ۱۰ نېټه = د ۵۹ لمريز کال د تلي ۲۱ نېټه = د ۶۸۰ ميلادي کال د اکتوبر د ۱۳ نېټې سره سمون لري. د ۱۴۳۹ سپوږميز د محرم ۱۰ نېټه = ۹ تله ۱۳۹۶ لمريز = د ۲۰۱۷ د اکتوبر ۱ کېږي. «عاشورا» د «لسم» په معنا ده. دغې ورځې(عاشوري) په سياسي او ټولنيز لحاظ د شيعه گانو په ژوند کې رول لوبولي دی. محرم د قمري(سپوږمیزی) سني لومړۍ میاشت ده، او شيعه گان د دغې میاشت لسمه نېټه د اسلام د پيغامبر محمد(ص) د کورنۍ په اړه ستره بخوله (فاجعه) گڼي. حضرت حسين د اسلام د پيغامبر محمد(ص) لمسی و او د سني مسلمانانو د آخري (څلورم) خليفه او د شيعه مسلمانانو د لومړي امام(حضرت علي ابن ابی طالب) ځوی و. حضرت علي نه يواځې د اسلام د پيغامبر(ص) زوم و، بلکې د تره ځوی يې هم و. حضرت علي په ۶۶۱ زېږيز کال کې، د «خوارجو» ډلې ته د منسوب ابن ملجام په لاس د اوسني عراق په کوفه کې شهيد شو. په نړۍ کې د شيعه گانو نفوس د ۱۴۰ ملیون په شاوخوا کې اټکل شوی دی. غټه برخه يې په ايران، عراق او په پاتې نور منځني ختيځ کې استوگنه ده. په افغانستان او پاکستان کې هم میشت دي. سنجان(د رواج خلک) میراثي ديني مشرتوب نه مني. شيعه د پلوي او پيرو معنا لري. شيعه گانو ته د اسلام د پيغامبر د کورنۍ

د پانېو شميره: له 6 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

پاتي شوني مهم وو او دي چي امامت وچلوي. د دوی په عقیده، ۱۲ شيعه امامان د الله (ج) او د خلکو په مینځ کي مینځگرتيا کولی شي. مسلمانان به څنگه د خپل پيغامبر، د هغه د يارانو او خپلوانو سرښندنې هېرې کړي. امام حسين خپل سر يزید ته وړاندي کړ، خو لاس يې ورنکړ.

د سني او شيعه د داخلي جگړې په اړه، انگرېزي-امريکايي ليکوالې لېسلي هازيلتن په ۲۰۱۰ زيبزکي يو ۲۵۶ مخيز کتاب خپور کړی دی. يو چا پرې په خپله بډېره (تبصره) کې داسې ليکلي دي: په کتاب کې داسې صحنې تمثيل شوي دي چې که په نړۍ کې نامتوايتالوي سياستمدار نیکولو مکياويلي (۱۴۴۹ تر ۱۵۲۷ م) لوستلی وای، د هغه غونې به يې زير کړی وای. په يوه بله بډېره کې راغلي دي چې دغه کتاب د امريکې د ولسمشر جورج ډبليو بوش (۲۰۰۱ تر ۲۰۰۹)، دهغه د دفاع وزير داندو رمسفيلډ (۲۰۰۱ تر ۲۰۰۶)، د دفاع وزارت معين پاول ولفوويټخ (۲۰۰۱ تر ۲۰۰۵) او د دوی د يارانو د تنويرولو لپاره معجون و. زما ځيرکيار په آند، زموږ عقيدې (که ديني وي يا غير ديني) بايد زموږ د انساني جوهر سره په توافق کې وي. مطلب مې دا دی چې موږ د يويشتمې پېړۍ انسانان بايد د دې تومنه و لرو چې د خپلو احساساتي اختلافونو په ټکر کې د متقابل احترام ډک ژوند وکړای شو. په داسې حال کې چې عيسوي دين ۱۵۱۷ کالونه وروسته په دوه برخو (کاتولیک او پروټيسټنټ يعني اعتراضی) ووېشل شو، د اسلام دين په تنکيوالي کې د پيغامبر محمد (ص) له مړينې (۶۳۲ م) نه ۲۹ کالونه وروسته د سنيانو د وروستني (څلورم) خليفه او د شيعگانو د لومړي امام حضرت علي په وژني سره په ۶۶۱ م کې په دوه برخو (سني او شيعه) ووېشل شو. ځينې شيعه گان داسې فکر هم کوي چې که حضرت علي د محمد (ص) له مړينې وروسته لومړی ناستن شوی وای، عرفان به په اسلامي عقیده کې مدغم شوی او همرنگ شوی وای. د اوومې زيبزې پېړۍ د شيعه - سني حماسوي قيصې د کتاب سرليک دی:

Lesley Hazleton, After the Prophet-The Epic Story of the Shia-Sunni Split.
Anchor:2010 –]

اوس به راوگرځم د ډاکټر فاروق اعظم ليکنې ته. ځيرکيار.

لوی قيامت چې د عاشورې يا د محرم الحرام لومړی لس ورځې وي، تيري سوی. کوچنی قيامت يا قيامة الصغرى لا يوه مياشت نور روان دی. دا غم څلويښت ورځې دی. عاشورې د کابل په هغو سيمو کې چې شيعه گان لږ او ډير اوسي قيامت دی. چې په يوه سمیه کې لس کوره شيعه وي، پاته نوي کورونه يې د دولتي واک او سپين سترگي په زور تر تاثير لاندې راوستی او يرغمل کړي يې دي. لويې لاري او عام سرکان يې د خلکو د تگ او راتگ پرمخ بند کړيدي، پر عامو سرکانو يې توري دروازي جوړي کړي او لوډسپيکرو کې په لور آواز ۲۴ ساعته د ژړا، ځان وهلو او نوحې په نارو يې د خلکو غوږونه کانه کړي او په شاوخوا کورونو کې يې له ماشومانو، بوډاگانو، شاگردانو او ناروغانو راحت نېستولی دی. پخپلو لنډغرو حرکاتو سنيان تهديدوي. سنيان له نزاکته څه نه ورته وايي خو دوی له دغه بڼه وضعيت او تسامح څخه مسلسلله ناوړه گټه پورته کوي.

له بده مرغه حکومت دومره کمزور دی چې په لوی لاس يې د عاشورا په ورځو کې د کابل د امنيت د تأمين څخه خپل عجز اعلان کړ او هزاره شخصي مليشو ته يې دولتي وسلې رسماً توزيع کړې چې د کابل د ښار د ځينو برخو امنيت وساتي. دغو لنډغرو د امنيت په نوم لويې لاري بندي کړې، عام خلک يې سخت ازار کړل او د خپل قومي او مذهبي قوت د ښوولو په منظور يې په ډير غرور او مافيابې شکل زور آزمایي وکړه. شيعه گان دغه کار پر هيواد د امريکايانو د تسلط (۲۰۰۱ م) راهيسې هرکال کوي. دولت خپل ځان پخپله د خلکو په نظر کې بې وسه، کمزور او سپک کړی دی او هزاره مليشو ته د وسلو په توزيع سره يې د مشروعيت هغه اصل خپله تر پښو لاندې کړيدی چې په هيواد کې دولت د قوی د استعمال يوازنی مرجع ده.

تاسې دغه فضيحت ته وگورئ؛ جمهور رئيس د کابينې سره تکيه خانې ته روان وي او شيعه گانو ته د امام حسين (رض) د شهادت فاتحه ورکوي. په داسې حال کې چې سنيان ډير محبان علي او اهل بيت دي، خو رئيس جمهور هيڅ وخت په دغه ورځ د سنيانو يو جومات ته نه دی تللی. ولي؟ معنی داچې د امام حسين (رض) سره دده کومه رابطه نسته او دی انگيري چې امام (رض) د شيعه گانو خپل وو او دی بايد غمرازي ورسره وکړي. جمهور رئيس د دولت او ملت دواړو مشر دی؛ هغه د شريعت، قانون او عرف له مخې د هيواد د لوړترين مقام درلودونکی شخص دی. خو هغه په تکيه خانه کې داسې کوچنی، په تظاهر او اکټ کړه غاړه ناست وي چې دده د شان سره هيڅ مناسب نه وي؛ ته به وايي چې امام حسين (رض) دده د کورنۍ يو نژدی چا شهيد کړيدی او دی يې اوس ورثې ته په عذر ورغلی دی. له ډيره خوشامنده حيران وي چې څومره ځان مخلص او هيچاني وښيي او څه ډول ادبيات استعمال کړي چې هغوی دده په اخلاص باور وکړي او عذر يې ومني. همدا سبب دی چې گاهې امام حسين د خدای لمسی کړي او گاهې رضی الله عنها ورته وايي. د ځان د ډير نژدی کولو په منظور دا هم ورته وايي: «خلکو راته ويل چې مه ورځه، انتحاري حمله به وسي؛ خو زه دايم تاسی ته راغلم؛ ما ويل پروا نلري چې د امام حسين د محبانو سره يوځای شهيد سم.» «؟؟؟؟ هغه بل مشر [حامد کرزی] خو په اکټ او تظاهر کې ډير ماهر وو. په تورو جامو کې به د تکيه خانې په سر کې ناست وو. د مصنوعي ژړا سترگي به يې د تلويزون کامرو ته په مهارت نيولي وي. په ماشوم زوی به يې توري جامې اغوستي، شنه پټه چې «ياحسين» پر ليکلی وو، تر سر ورتړلي

وه؛ په غير كې به يې داسې كښينولى وو چې تا به ويل د كړيلا د جنگ له سخت ميدانه يې تازه دغه يتيم ته نجات ورکړى دى.

د مشرانو دغه اکتونه او ریاکاری د څه لپاره؟ په انتخاباتو کې د رایې لپاره؟ د تورو کڅوړو لالچیان دي؟ د شخصیت کمزوري ده؟ د دین څخه ناپوهي ده؟ د خپل ولس په نبض او کلتور نه پوهیږي؟ امریکایان ورته وايي؟ دا ولي؟ شيعه زموږ د هیواد یوه محترمه کتله ده او حق لري چې خپل مذهبي مراسم په امن او ډاډ سره ترسره کړي. خو دا دومره ډرامې د څه لپاره؟ دا دومره اخلاقي او کلتوري فساد ولي؟ راځی د ملي مصالحو د تأمین په منظور [حروف ځیرکیار پند کړي دي] روان زهرجن سکوت مات او دغو سوالونو ته جواب پیدا کړو چې راتلونکی کلونه دغه صغری او کبری قیامتونه په دومره شدت نه وي. [په] درناوي!

نور بیا

Dr. rer. pol. Rahmat Rabi Zirakyar, California, USA

zirakyar1234@yahoo.com

د پاڼو شمېره: له 8 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ